

Dr Ted Hildebrandt, John Eliot, sesja 1, Narodziny w Anglii w Roxbury, MA

© 2024 Ted Hildebrandt

To jest dr Ted Hildebrandt w swoim nauczaniu o Johnie Eliocie, 1604-1690, Apostołu Indian. To jest sesja numer jeden, Znaczenie Eliota, angielskie korzenie, pastor w Bostonie do Pierwszego Kościoła Roxbury.

Witamy na tej prezentacji życia i pracy Johna Eliota, który żył w latach 1604-1690.

Jego pseudonim brzmiał, że był Apostołem Indian. Jest jednym z pierwszych osadników Ameryki w pierwszym pokoleniu. Wracamy więc tutaj do początku z Johnem Eliotem.

Podzielimy to na trzy sekcje. Pierwsza sekcja powie mu, w zasadzie, dlaczego zajmujemy się Eliotem, jego znaczeniem i konsekwencjami jego znaczenia. A potem zajmiemy się pierwszymi 27 latami jego życia w Anglii.

A potem przyjedzie do Ameryki, do Bostonu, a potem do Roxbury, gdzie osiedlił się w tamtejszym kościele. I to jest około pierwszych 39 lat jego życia, 27 w Anglii, a potem następne 12 lat tutaj w Ameryce. Potem przejdziemy do sesji numer dwa.

Sesja numer dwa będzie dotyczyła jego wigwamu w wigwamie Wabona w 1646 r.; to właśnie tam naprawdę angażuje Indian, w Natick i 14 modlących się wiosek indiańskich, które zbudował do około 1675 r. Tak więc od około 1646 do 1675 r. A potem mamy wojnę króla Filipa.

Zakończymy tę sesję wojną króla Filipa i zaczniemy następną, trzecią sesję, która będzie naszą ostatnią. Zaczynamy od Biblii, którą napisał i interakcji z tą Biblią. To była pierwsza Biblia, jaka kiedykolwiek została wydrukowana w Ameryce, a on przetłumaczył Biblię na język Algonquin Wampanoag.

To była pierwsza Biblia wydrukowana w Ameryce. Przyjrzymy się temu. Następnie przejdziemy od wojny króla Filipa w 1675 r. do końca jego życia, 15 lat w 1690 r., i pokażemy, jak wojna króla Filipa spustoszyła, była dewastująca dla modlących się Indian i jego misji, i jak trudno było mu zacząć od nowa po spustoszeniu wojny króla Filipa w 1675 r.

Zacznijmy więc od znaczenia Johna Eliota. I chciałbym zacząć od sześciu. Po pierwsze, słynnym cytatem Eliota: nie zrobisz niesamowitych rzeczy bez niesamowitego marzenia.

Nie zrobisz niesamowitych rzeczy bez niesamowitego marzenia. A ten człowiek naprawdę miał marzenie, tłumacząc Biblię na język rdzennych Indian z plemienia Algonquin tutaj w Massachusetts. I spędził większość swojego życia robiąc to.

On to zrobił i wydrukował. I to było niesamowite, co zrobił ten jeden człowiek, z pomocą przyjaciół, nawiasem mówiąc. Więc, po pierwsze, pokażę wam kilka zdjęć Congregational Archive and Library na 14 Beacon Street, Boston, tuż obok State House, wspaniałego Golden Dome State House of Boston na Beacon Hill, tuż po drugiej stronie rogu na Beacon Street, numer 14, znajduje się Congregational Archive and Library.

Na zewnątrz biblioteki znajdują się cztery płaskorzeźby, i sądzę, że są one wykonane z marmuru. A jedną z nich jest Mayflower Compact, sporządzony w 1620 r., kiedy William Bradford i pielgrzymi przybyli do Plymouth Rock, oraz Mayflower Compact. Mayflower Compact symbolizuje rządy prawa za zgodą rządzonych.

Rządy prawa za zgodą rządzonych. Pielgrzymi, zasadniczo, to był ich dokument, 1620. Więc jest płaskorzeźba tego, bardzo ważna dla Fundacji Ameryki.

Po drugie, masz pielgrzymów przestrzegających szabatu na wyspie Clarka 20 grudnia 1620 r. Ponownie, wolność wyznania i sumienia. I to jest przedstawione w kamieniu na tej płaskorzeźbie.

Trzecia to założenie Uniwersytetu Harvarda w 1636 r. I tak, jest płaskorzeźba, to jest trzecia, płaskorzeźba założenia Uniwersytetu Harvarda, ważna rzecz nawet do dziś. Na koniec trzeba było wybrać jeszcze jedną, Mayflower Compact, założenie Uniwersytetu Harvarda, i to John Eliot przemawiający do Indian.

I tak oto John Eliot głosi kazania rdzennym Indianom w Nonantum, albo w rejonie Silverlake/Newton, który dziś nazywamy Newton, osada w 1646 roku. To pokazuje świadectwo społeczności i filantropię pierwszych osadników oraz ich pasję do podążania za ewangelią i szerzenia jej wśród Indian. Oto my przy Beacon Street 14, gdzie można zobaczyć Archiwum Biblioteki Kongregacyjnej.

I zauważysz nad drzwiami po lewej i prawej stronie, są dwie po każdej stronie tych płaskorzeźb. Jedna to Mayflower Compact, druga to założenie Harvardu, a potem John Eliot, którego pokażemy w tym filmie. To jest jedna rzecz, która pokazuje jego znaczenie, wyryta w kamieniu nad Biblioteką Kongregacji.

Był pastorem kongregacyjnym i bardzo mocno opowiadał się za takim rodzajem polityki kościelnej. Po drugie, gdy wejdiesz na Beacon Street, zobaczysz w holu coś, co nazywa się Hall of Flags; na górze jest kilka pięknych murali. A teraz pokażę ci zasadniczo wideo muralu, który zrobiłem w 360.

I zgadnij, kto jest wśród wszystkich murali, które możemy zrobić w historii Massachusetts? Tutaj John Eliot przemawia do Indian na muralu w Hall of Flags. To jest w Golden Dome Statehouse na Beacon Hill.

I to znowu pokazuje jego znaczenie, które zostało rozpoznane przez ludzi, którzy narysowali i namalowali ten mural w tym rejonie. Tutaj możesz zobaczyć mural Johna Eliota wygłaszającego kazanie do Indian w tej wspaniałej rotundzie w Hall of Flags w Statehouse na Beacon Street, tuż obok Commons, Gold Dome, pięknego Statehouse. Mural Johna Eliota wygłaszającego kazanie do Indian jest tutaj zaprezentowany.

Trzecią rzeczą, która pokazuje, kim był i docenia jego osiągnięcia, jest pierwsza książka, jaka kiedykolwiek została wydrukowana w Ameryce, Bay Psalm Book. Bay Psalm Book został wydrukowany w 1640 roku. Bay Psalm Book został przetłumaczony przez Johna Eliota, wraz z Thomasem Weldem i najprawdopodobniej Richardem Matherem i innymi.

Zasadniczo, wziął i umieścił w rymach psalterz, aby pielgrzymi mogli śpiewać, a purytanie mogli śpiewać. Po prostu popełniłem tam błąd. Pielgrzymi są oddzieleni od purytanów.

Pielgrzymi byli separatystami. Chcieli odłączyć się od kościoła, kościoła anglikańskiego. I tak pojechali do Holandii lub gdziekolwiek.

A potem przybyli do Ameryki, do Bradford. Byli separatystami, podczas gdy purytanie chcieli oczyścić kościół od wewnątrz. Więc trzymali się kościoła anglikańskiego i próbowali, dlatego nazywają się purytanami, oczyścić.

Więc jest różnica między pielgrzymami, którzy byli separatystami, a pielgrzymami. Później, oni się zbiegli; myślę, że pod koniec XVII wieku, zbiegli się razem tuż przed 1700 rokiem, około 1690 roku, jak sądzę. Ale tak czy inaczej, wracając do tego, pierwszy hymn Bay, Psalm Book, został przetłumaczony przez Eliota i był pierwszą książką opublikowaną w Ameryce w Cambridge, Massachusetts.

Następnie pojawia się jego opus magnum, tłumaczenie Biblii, wszystkich 1180 stron, na język Algonquin lub Wampanoag. Eliot dokonał tego tłumaczenia w dużej mierze sam, z pomocą rodzimych tłumaczy i innych rzeczy, ale w dużej mierze sam. W 1663 r. pierwsza Biblia została wydrukowana w Ameryce.

Pierwsza Biblia w Ameryce. Powodem, dla którego nie wydrukowali King James Version jest to, że King James Version została zaczęta w 1611. Okej, więc to jest 1663, pierwsza Biblia wydrukowana w Ameryce.

Zasadniczo nie pozwoliliby na drukowanie Biblii w Ameryce. Musieli więc importować Biblię Króla Jakuba, Biblię Genewską i inne Biblie do Ameryki. Tak więc pierwszą

Biblią, jaka kiedykolwiek została wydrukowana w Ameryce, była Biblia indyjska przetłumaczona przez Johna Eliota.

Inną interesującą rzeczą jest to, że najwcześniejszą i najdłużej działającą szkołą średnią w Ameryce jest Roxbury Latin School, założona w 1645 roku przez, zgadnijcie kogo, Johna Eliota. John Eliot osiedlił się w Roxbury, tuż na południe od Bostonu, trochę, może kilka mil na południe od Bostonu. Obecnie jest to właściwie przedmieście Bostonu.

Ale pierwszą Roxbury Latin School założył John Eliot w 1645 roku. Ta szkoła istnieje do dziś. I mamy. Pokażę ci teraz jej zdjęcie.

A później pokażemy wam wideo z tego 360-stopniowego wideo. Więc to wszystko pięć rzeczy. A potem ostatnia rzecz, numer sześć, Eliot rozwija 14 modlących się wiosek indiańskich.

Więc miejsca takie jak Natick, Campton, Campton, Campton i inne miejsca wokół Bostonu, znane teraz pod innymi nazwami, ale wszystkie były wioskami indiańskimi, zaczniemy modlić się o wioski indiańskie założone przez Johna Eliota przed wojną króla Filipa w 1675 roku. Więc zaczyna od Natick, a następnie 14 wiosek rozwiniętych na wzór Natick jest mnożonych i skalowanych na tym obszarze. Więc Eliot zrobił jeszcze jedną rzecz: założył te wioski i przydzielił ziemie Indianom, aby mogli rozwijać swoje miasta.

Nazywano ich modłącymi się Indianami. Oto seria znaków znalezionych w South Boston do dziś, które upamiętniają 14 modlących się wiosek indiańskich, które Eliot rozwinął i nadzorował Daniel Gookin. W rzeczywistości otrzymał tytuł modlącego się, swój tytuł, Apostoła Indian, w 1660 roku od faceta o imieniu Thomas Thorogood lub, tak, Thorogood w 1660 roku.

I tak, ten pseudonim, John Eliot, Apostoł Indian, jest pseudonimem, który towarzyszy mu cały czas. Powiedział to Thomas Thorogood w 1660 roku i przyłgnęło do niego. A potem, jeśli sprawdzisz cokolwiek dzisiaj, zawsze będzie to John Eliot, Apostoł Indian.

Cóż, te sześć rzeczy pokazuje znaczenie Johna Eliota w krótkiej formie. Teraz chcę cofnąć się i wskoczyć do jego narodzin i opisać wczesne lata, jego pierwsze 27 lat w Anglii, gdzie się urodził. Urodził się w miejscu zwanym Whitford w 1604 roku.

Kościół św. Jana Chrzciciela w Whitford ochrzcił go 5 sierpnia. Zazwyczaj chrzci się go tuż po urodzeniu. Więc zakładamy, że urodził się, nie wiem, między 5 sierpnia, ponieważ oczywiście nie został ochrzczony, ale trochę wcześniej.

Więc prawdopodobnie było to 1 sierpnia lub dokładnie na początku sierpnia 1604 w Whitford , Anglia, około 28 mil na północ od Londynu. Jego rodzice również wzięli ślub w tym kościele. I mamy na to zapis .

Jego ojciec nazywał się Bennett, a jego matka Lattice. Jego ojciec był yeomanem, ale w rzeczywistości rozległym właścicielem ziemskim. Miał całkiem sporo majątku.

A później, jego brat, był. Właściwie, John Eliot był trzecim dzieckiem. I tak naprawdę, jego brat i siostry, siostry i brat, podążyli za nim do Nowej Anglii później. Potem jego rodzina przeprowadzi się w dużej mierze, a wielu członków rodziny przeprowadzi się do Roxbury z Nazeing, gdzie osiedlili się tam, gdzie spędził dzieciństwo.

Więc urodził się w Whitford , około 28 mil na północ od Londynu. A potem spędził dzieciństwo prawdopodobnie od około 1608 do około 1614 lub 1618 roku, około 10 lat tam, kiedy dorastał od 4 do 14. Zasadniczo spędził czas w miejscu zwanym Nazeing. I tam dorastał.

I tutaj jego rodzice, jego ojciec, Bennett, mieli posiadłości. Teraz Nazeing jest 16 mil na północ od Londynu. Więc masz Whitford 18 mil. Pokażę ci kilka zdjęć z tego.

A potem, zasadniczo, jedziesz na południe stamtąd, 16 mil na północ od Londynu. I zasadniczo, jego komentarz na temat rodziców jest taki, ja, cytuję, widzę, że to była wielka łaska Boga dla mnie, aby przyprawić moje pierwsze chwile bojaźnią Bożą, słowem i modlitwą, koniec cytatu. Więc miał pobożnych rodziców, i mamy zdjęcia tego, i pokażę ci teraz zdjęcia kościoła All Saints w Nazeing.

Powodem, dla którego Nazeing jest tak ważny, jest fakt, że wielu ludzi z Nazeing ostatecznie przybywa do Nowego Świata. A gdy się osiedlają, członkowie Nazeing osiedlają się w Roxbury. W Roxbury John Eliot przeprowadzi się z Pierwszego Kościoła w Bostonie do Roxbury, aby zostać ich „nauczycielem”.

Zatrudnili innego pastora, Toma Welda, ale John Eliot miał być nauczycielem dla tej grupy w Nazeing. A ponieważ w dużej mierze są Nazeing, jego brat i siostry również trafili do tego kościoła. Teraz, gdy John Eliot miał około 14 lat, poszedł na Uniwersytet Cambridge.

Cambridge University znajduje się około 60 mil na północ od Londynu, Cambridge University. Uczęszczał do Jesus College na Uniwersytecie Cambridge. Od 1618 do 1622 roku spędził cztery lata zasadniczo na Uniwersytecie Cambridge w Jesus College.

Teraz, to jest ważne, ponieważ Emanuel College w Cambridge było miejscem, w którym wszyscy purytanie, podżegacze, byli w Emanuel College. On był w Jesus College. To było coś bardziej popularnego.

Jeden z tłumaczy, Roger Andrews z King James Version, wykładał w Cambridge w Jesus College. Eliot mógł więc mieć styczność z jednym z tłumaczy King James Version. To znaczy, znowu, był tam od około 1618 do 1622 roku.

Wersja Króla Jakuba została przetłumaczona w 1611 roku. Więc wiesz, 10 lat lub mniej niż 10 lat, siedem lat przed przybyciem na Uniwersytet Cambridge. Prawdopodobnie miał siedem lat łacińskiego wykształcenia, był biegły w grece i nauczył się tam hebrajskiego.

I okazuje się, że był prawdziwym fanem hebrajskiego. I zobaczysz, że to się powtarza: znajomość Biblii, publiczne wystąpienia i takie rzeczy jak ta retoryka. Nauczył się tego na Uniwersytecie Cambridge.

Później odesłał swoją indyjską Biblię do Jesus College, Uniwersytetu Cambridge. I powiedziała by to, cytuję, z wyjątkiem matki, odnosząc się do Cambridge University College, modłę się, co oferuje najbardziej pokorny absolwent, syn zawsze mający twoje modlitwy, koniec cytatu, John Eliot. Więc John Eliot odesłał jedną ze swoich Biblii do Uniwersytetu Cambridge z tą rzeczą mówiącą, hej, jestem jednym z twoich absolwentów, jestem jednym z twoich absolwentów, człowieku, wciąż się za ciebie modłę.

I to był miły akcent. Jego matka zmarła na drugim roku studiów w Cambridge w 1620 r. Jego ojciec zmarł na trzecim roku studiów w 1621 r.

Więc teraz jest bez ojca i matki; jest na Uniwersytecie Cambridge. Jego ojciec dał mu osiem funtów rocznie, aby mógł kontynuować naukę nawet po śmierci ojca i matki. Ale to musiało być dla niego dość tragiczne, stracić ojca i matkę, gdy był na studiach i tak dalej.

W 1622 roku otrzymał stopień AB. A potem zaczął najwyraźniej studia magisterskie. Więc szuka MA.

Ale stało się tak, że doświadczenie COVID go dotknęło. Dżuma uderzyła w 1625 roku. W 1625 roku musiał opuścić college z powodu dżumy.

I tak, zaraza i zaraza z 1625 r. opuszcza Cambridge i nigdy nie wraca. I to był w pewnym sensie koniec. Wydaje się, że został wyświęcony po 1625 r., krótko po tym.

Więc potem nazywa się go ministrem. I tak między tym czasem 1625 a kiedy jedzie do Nowej Anglii, do Bostonu, w 1631, masz tam około sześciu lat. Po jego doświadczeniu w Cambridge masz sześćoletni rodzaj interludium.

I w tym czasie spotyka mężczyznę o imieniu Thomas Hooker. Thomas Hooker, który żył w latach 1586-1647, miał szkołę w miejscu zwanym Little Baddow. I to jest około 30 mil na północny wschód od Chelmsford w Londynie.

Więc to jest 30 mil na północny wschód od Londynu. I to jest tylko trochę za Chelmsford. A Hooker był absolwentem Emmanuel College Cambridge University i Hooker był prawdziwym purytaninem.

I tak Hooker był purytaninem. A gdy biskup Laude, który naprawdę sprzeciwiał się purytanom, doszedł do władzy, Hooker zdał sobie sprawę, że lepiej będzie, jeśli się stamtąd wydostanie, albo zostaną zabici. I tak w 1630 roku przeniósł się do obszaru Holland.

A potem Hooker migruje do Ameryki i faktycznie osiedla się w Bostonie na chwilę. Ale Hooker jest naprawdę niesamowitym facetem. Powinniśmy więcej studiować, a ja mam wszelkiego rodzaju materiały na temat Johna Eliota na mojej stronie internetowej.

Ale jest też książka o tym Thomasie Hookerze. Okazało się, że wyjechał z Bostonu, a następnie do miejsca zwanego Hartford, znanego dziś jako Hartford, Connecticut, stolica Connecticut, i założył Hartford i został pierwszym gubernatorem Connecticut. To Thomas Hooker, który miał ogromny wpływ na życie Johna Eliota w okresie sześciu lat po Harvardzie, po Cambridge w 1622 roku, a kiedy wyjechał w 1631 roku do Ameryki.

Tym razem również, więc Hooker przybył do Ameryki, ale także mniej więcej w tym czasie, w latach 30. XVII wieku i na początku lat 30. XVII wieku, John Cotton przybył do Ameryki, inny słynny kaznodzieja purytański w Bostonie. Thomas Shepard również przybył do Ameryki. Więc masz ten rodzaj pierwszego pokolenia, i tak właśnie chcę to podsumować.

To są ludzie pierwszego pokolenia. Masz Williama Bradforda, masz ludzi takich jak Thomas Hooker, John Cotton, Shepard tutaj, Thomas Shepard i ci ludzie, to jest pierwsze pokolenie, które dotarło tutaj, więc to jest, to jest niesamowita i wyjątkowa grupa. To są ludzie, którzy założyli Amerykę.

W szkole Hookera Eliot pisze to, a ja traktuję to niemal jak jego doświadczenie nawrócenia. Do tego miejsca, to jest szkoły Hookera, zostałem powołany, napisał John Eliot, przez nieskończone bogactwo Bożego miłosierdzia w Chrystusie Jezusie, do mojej biednej duszy, bo tutaj Pan powiedział do mojej martwej duszy, żyj, żyj, a przez łaskę Boga, ja żyję i będę żył na wieki. A kiedy przybyłem do tej błogosławionej rodziny, on faktycznie zatrzymał się u Thomasa Hookera i w jego domu.

Tak robili to w przeszłości. Więc on właściwie jakby internował w rodzinach ludzi. Kiedy przybyłem do tej błogosławionej rodziny, zobaczyłem jak nigdy dotąd moc pobożności w jej cudownej sile i skuteczności.

Cóż, cóż za stwierdzenie o Thomasie Hookerze. Ten facet był prawdziwy, a Eliot to dostrzegł i powiedział w tym kontekście, że jego dusza została powołana do życia, i żył. I to właśnie postrzegam jako jego doświadczenie nawrócenia i takie rzeczy.

I tak oto mała mapa pokazująca, gdzie był Little Baddow, gdzie spędził te lata z Thomasem Hookerem. Eliot, a następnie, w 1631 r., przybył do Ameryki. Ponieważ Thomas Hooker przybył już do Ameryki, John Eliot przybył około roku lub dwóch później, przybywa do Ameryki i udaje się do Bostonu, Pierwszego Kościoła w Bostonie.

Statek opuszcza Nazeing i przybywa z 60 pasażerami na statku nazwanym przez kapitana Pierce'a Lion, the Lion, LYON, the Lion ship. To była 10-tygodniowa podróż przez ocean, 10 tygodni. Możesz sobie wyobrazić, że nie masz żadnego; nie wiesz, kiedy nastąpią huragany, więc po prostu wyruszasz.

A 10 tygodni później przybywają, to jest dwa i pół miesiąca, przybywają wtedy do Bostonu. Ciekawe, że John Eliot, kiedy podróżuje przez ten 10-tygodniowy rejs, żona i dzieci Johna Winthropa pamiętają Johna Winthropa, ważną postać w pierwszej generacji Bostonu i Massachusetts. Żona i dzieci Johna Winthropa podróżowały tą samą łodzią z Eliotem. Eliot jest nazywany na tej łodzi pastorem.

Kiedy przybywa do Bostonu, udaje się do Pierwszego Kościoła, a oni w zasadzie potrzebują pastora w tym czasie. Zasadniczo powinienem powiedzieć dwa z tych: Łódź Lwa miała 200 ton zaopatrzenia, o które Winthrop poprosił dla Bostonu. Najwyraźniej ludzie umierali na szkorbut, a szkorbut to rodzaj niedoboru witaminy C przez około trzy miesiące. Może mieć poważny wpływ. Ludzie by umarli, ale dostali łódź, więc, dlatego, oszczędzili życie wielu ludziom dzięki zaopatrzeniu na tej łodzi Lwa.

Następnie Eliot przybywa do Pierwszego Kościoła w Bostonie, a John Wilson, który jest pastorem Pierwszego Kościoła w Bostonie, wraca do Anglii, próbując zachęcić żonę, by wróciła z nim do Nowego Świata. Dlatego Pierwszy Kościół w Bostonie nie miał pastora, a Eliot przybył jako duchowny, więc przez rok zastępował go w Pierwszym Kościele w Bostonie. John Wilson nie odniósł sukcesu, więc wrócił do Bostonu, ale nie udało mu się przekonać żony.

Czy wyobrażasz sobie, jak trudne byłoby negocjowanie tego typu rzeczy w twojej rodzinie? Boston, nawiasem mówiąc, w tym czasie, 1631... Oto krótki klip wideo z tego piątego domu spotkań, Pierwszego Kościoła w Roxbury, gdzie Eliot, pod przewodnictwem Thomasa Welda, nauczał zasadniczo od 1632 do końca swojego

życia w 1680. Tak więc spędził prawie 60 lat w tym kościele, a kościół ten był wówczas trampoliną do jego pracy z Indianami, którą wykonywał później, ale praca z Indianami miała miejsce około 1646 roku. Tak więc ma około 10, 14 lat tutaj, zanim naprawdę zaangażuje się w projekt Indian.

Wiele osób zna Boston Common i ogrody obok niego, a jeśli pójdziesz w tym samym kierunku Commonwealth Street, to jest to jak blok od tych ogrodów. Teraz Wilson wraca, ale ludzie kochają Eliota i mówią: Eliot, czy zostałbyś naszym, cytuję, nauczycielem? Masz pastora, a potem masz nauczyciela. Eliot, czy zostałbyś naszym nauczycielem? A Eliot mówi: nie, stary, obiecałem ludziom w Nazeing, że jeśli przyjdą, będę ich pastorem.

I tak w zasadzie, ludzie Nazeing przybyli i osiedlili się na południe od Bostonu. Nie wiem, to kilka mil. Dzisiaj to bardzo blisko.

To przedmieście Bostonu. A jego ludzie, Nazeing, osiedlili się w Roxbury. Więc Eliot mówi, nie, nie mogę zostać w Pierwszym Kościele Bostonu.

Więc pojechał do Roxbury i jest w First Meeting House i First Church of Roxbury, czyli o First Church, który przetrwał około 40 lat. Miał około 20 stóp na 30 stóp. Możesz sobie wyobrazić, jak duży jest.

Niektórzy ludzie mają salony w dużych domach, które są tak duże, 20 stóp na 30 stóp. Fifth Meeting House stoi teraz tam, gdzie pierwotnie Eliot założył ten dom spotkań. Więc jest tam duży kościół, nie duży kościół, ale rodzaj typowego kościoła Nowej Anglii.

A tak naprawdę pokażę wam kilka zdjęć i 360 i rzeczy z obu. Zaraz obok kościoła, mają w Roxbury Eliot Square do dziś. Jeszcze nie został odwołany.

I tak, jest ten kościół, First Church, gdzie Eliot go założył, a teraz poświęcili Eliot Square tuż obok kościoła, naprawdę ładny obszar w Roxbury. I tak, mamy kilka zdjęć z tego. Oto krótki klip wideo z Fifth Meeting House, First Church of Roxbury, gdzie Eliot, pod przewodnictwem Thomasa Welda, nauczał zasadniczo od 1632 do końca swojego życia w 1690.

Więc prawie 60 lat w tym kościele. Z tego kościoła była trampolina, a potem była praca indyjska, którą miał wykonać później. Ale praca indyjska miałyby miejsce około 1646.

Więc ma około 10, 14 lat tutaj, zanim naprawdę zaangażuje się w projekt indyjski. Oto krótki klip wideo z Eliot Square, który znajduje się tuż obok kościoła w Roxbury. Pierwotny kościół miał około 25 osób.

Duża część jego rodziny, w tym jego siostra Sarah, jej mąż William Curtis, jego siostra Mary i jego brat Philip, dołączyła do niego w Roxbury. Miał dwóch innych braci, Jacoba i Francisa. Pozostali w Bostonie.

Więc przyszło kilku innych braci, ale zostali w Bostonie. Teraz chcę dokonać przejścia. Więc teraz przeniósł się z Bostonu 1631, 1632 do tego, zakładając ten kościół w Roxbury, 25 osób, mały kościół i takie rzeczy.

Ale jego żona, z którą był zaręczony lub której obiecał, wciąż była w Anglii. Przyjechała wtedy. W 1632 r., we wrześniu 1632 r. i 4 września, podczas pierwszego ślubu w kościele w Roxbury, Thomas Weld był tam pastorem.

Więc Eliot był w pewnym sensie nauczycielem. Thomas Weld był kaznodzieją, duchownym tam. Pierwszym małżeństwem w kościele Roxbury było małżeństwo Johna Eliota z Hannah Mumford.

Hannah Mumford będzie jego żoną przez dobre, dobre ponad 50 lat. I tak czy inaczej, oni dwoje, ona, ona jest czymś swoim, swoim własnym prawem. I tak chcę na nią spojrzeć.

Była znana ze swojej gościnności i umiejętności pielęgniarskich. I tak Winslow, w swoim komentarzu lub biografii Eliota, mówi, odnosząc się do Hannah Mumford, żony Eliota, o wieloaspektowym partnerstwie w domu Eliota. Prawdopodobnie zasługuje na superlatywy, które zainspirowała.

Innymi słowy, ta pani jest prawdziwą postacią i jest godną Eliota. A teraz opowiem wam kilka historii. Przez następne 10 do 14 lat, od 32 do 1632 do 1646, Eliot skupi się na tych 12 do 14 latach i skupi się na kościele w Roxbury.

Więc teraz 1631, przychodzi 1632, przeprowadza się do Roxbury i od 32 do powiedzmy 42, 46, 1646, przez następne 10, 12, 14 lat, skupia się na swojej posłudze w kościele Roxbury. To się zmieni, gdy zaangażuje się w Indian. Ale tak czy inaczej, chcę opowiedzieć kilka historii.

Problem jest z Roxbury; w 1645 r. wybuchł tam pożar i najwyraźniej było 17 beczek prochu. I najwyraźniej ogień uderzył w ten budynek i wysadził go w powietrze. A potem w zasadzie kilka innych budynków w miasteczku, małym miasteczku, stanęło w płomieniach i wszystko spłonęło.

I tak, najwyraźniej, ten rodzaj ognia nie był całkowicie; często zdarzał się w Nowej Anglii. Ale zamierzam napisać trzy historie rodzinne, aby pokazać Hannah i jego żonę oraz rodzaj relacji, jaką mieli. Następnie jest sześć cech charakteru, które charakteryzują Johna Eliota i będą to jego cechy charakterystyczne do końca życia.

Przede wszystkim, są trzy historie rodzinne. Wilson Walker, który napisał książkę z rozdziałem o Johnie Eliocie, powiedział, że zasadniczo on, John Eliot i Jonathan Edwards uważali biznes za niezgodny z urzędem ministerialnym. Więc biznes jest tutaj, minister jest tutaj.

I tak, nie chcieli mieszać się ani brudzić sobie rąk biznesową stroną rzeczy, tym biurem. Więc rozwiódł się z nim, zostawiając je swojej żonie. Niektórzy nazywają się Hannah i John, Elizabeth i Eliot, a przepraszam, Elizabeth i Zachariah z Łukasza, rozdział drugi.

Oto przykład tego, jak oderwany był Eliot, pozostawiając kontrolę nad domem i interesy domowe swojej żonie. Pewnego razu Hannah i krowy wyszły, okej, więc krowy wyszły i podeszły do drzwi wejściowych domu. I tak Hannah ciągnie i mówi, hej, John, tutaj, sprawdź te krowy i takie tam.

Hej, czyje to krowy? No więc John obejrzał krowy. To były jego krowy. John obejrzał krowy, ale nie wiedział, kim one są. Powiedział, och, to muszą być jacyś sąsiedzi.

Hannah oszukała go, bo to były jego krowy, ale on ich nie znał. A jeśli byłeś w pobliżu i hodowałeś krowy, wiesz, a zwłaszcza w tej małej ilości krów, znasz swoje krowy, okej? On nie znał swoich krów. Hannah oszukała go.

Pomyślałem, że to było całkiem zabawne. Ona miała dobre poczucie humoru. Właściwie, on też.

No więc, okej, to jest jedno. Widać tam trochę tego rodzaju związek. Oto jeszcze jedno. Przepraszam.

Eliot miał wroga. I ten facet nienawidził Eliota. I pisał przeciwko Eliotowi.

Mówił przeciwko Johnowi Eliotowi i tego typu rzeczom. Ten człowiek zachorował. A John Eliot był bardzo miłą osobą.

Muszę zdobyć słowa pokorny i miły. Jest piosenka country, która tak brzmi. Dobrze być pokornym i miłym.

Więc co zrobił, to był chory. Hannah była naprawdę dobra w pielęgnowaniu rzeczy, jak to było wtedy, okej? Ona wtedy poszła i pracowała z facetem, a facet poczuł się lepiej. Wtedy John Eliot po prostu nie zostawił tego w tym miejscu.

Zaprasza gościa, swojego wroga, o którym wie, że pisał przeciwko niemu, obgadywał go za jego plecami i robił wszystkie te paskudne rzeczy. Zaprasza go do siebie. A kiedy jest w domu, nie karci go.

Nie robi nic złego temu facetowi. On po prostu się z nim zaprzyjaźnia. Eliot miał takie coś jak mi casa, su casa, i przychodzisz do mojego domu, jesteś zaproszony, wiesz, i takie tam.

I tak w zasadzie facet zmieniał się z jego wroga w jednego z jego wielkich zwolenników. To jest właśnie taki sposób, taki dotyk Johna Eliota, czuły i miły i takie tam. I był w stanie odwrócić sytuację przez sposób, w jaki kochał ludzi, w tym Indian, których zobaczymy później.

Więc to jest kolejna cecha ich domu. Na koniec, to też trochę drażliwe w biznesie. Okej, więc John Eliot idzie w górę, a skarbnik kościoła mu zapłaci.

Więc dostaje pensję od kościoła, a jego pensja rośnie. Ale facet, który jest skarbnikiem kościoła, wie, że Eliot jest naprawdę hojny. Więc mówi, nie chcę, żebyś stracił te pieniądze i takie tam.

I tak, co on robi, to bierze chusteczkę i mocno ją wiąże i przywiązuje do niej pensję Eliota, a potem mocno ją wiąże do tej chusteczki, a potem wysyła Eliota do domu, żeby zaniósł ją do domu swojej żonie i takie tam. No więc, Eliot, wracając do domu, poszedł odwiedzić wdowę. A ta wdowa miała kłopoty, była biedna i takie tam.

A Eliot był bardzo, bardzo hojną osobą. Jeśli jeszcze tego nie zauważyłeś, bardzo hojną osobą. Więc powiedział, chcę ci dać trochę moich pieniędzy.

Właśnie dostałem wypłatę. Więc proszę, chcę ci dać trochę pieniędzy i rzeczy. Ta biedna wdowa i rzeczy.

Więc próbuje zawiązać chusteczkę, ale chusteczka jest tak mocno zawiązana, że nie może jej rozplątać. I w końcu mówi, no cóż, chyba Pan chce, żebyś miała wszystko. I daje całą chusteczkę wdowie i wychodzi.

Zastanawiasz się, co się stało, gdy wrócił do domu i powiedział: Właśnie oddałem całą swoją pensję tej kobiecie. I musi stawić czoła Hannah Mumford, swojej żonie. Tak czy inaczej, to po prostu, po raz kolejny, pokazuje jego dobroć, jego hojność i to, jakim był dobrym człowiekiem.

To jest naprawdę niesamowite. Teraz to trzy historie o Jonathanie i Johnie Eliocie, żeby mieć tło. Teraz chcę przejść do sześciu cech, i po prostu szybko je omówimy.

To bardzo praktyczny człowiek. Wchodząc pod górę do domu spotkań, Cotton Mather, który napisał historię *Magnalia Christi Americana* do 1702 r., jak sądzę, Cotton Mather napisał tę historię Ameryki i ma cały rozdział poświęcony Johnowi Eliotowi. Powiedział, że kiedy John Eliot szedł pod górę do kościoła i domu spotkań, zasadniczo powiedział to, to jest droga, to jest bardzo podobne do drogi do nieba.

Więc idzie pod górę. Powiedział, że to bardzo podobne do drogi do nieba, jest pod górę. I naprawdę, są też ciernie i osty na drodze.

I tak po prostu po prostu idzie pod górę, ale zamienia to w duchową lekcję, a są tam również ciernie i osty. Wydaje się, że używa bardzo powszechnych analogii ludowych. Te analogie, które tworzy ze zwykłym światem, będą bardzo dobrze działać z Indianami, gdy później stanie z nimi twarzą w twarz i pomoże swojemu apostołowi Indian.

Wydaje się, że był osobą pogrążoną w żałobie. Podoba mi się to. I mówił swoim uczniom: modlę się, byście uważali się za ptaki pogrążone w żałobie.

Był osobą pogrążoną w żałobie i zachęcał swoich uczniów w tym względzie. Myślę, że to dobra cecha. Więc był też umiarkowany, i to jest trochę zabawne.

Został zaproszony do domu nieznanego, aby napić się. Więc facet zaproponował mu wino, które, jak powiedział, było mieszanką wina i wody. Odpowiedział, że wino jest godnym uwagi, hojnym likierem i powinniśmy być za nie pokornie wdzięczni.

Ale jak pamiętam, woda była robiona wcześniej, przed tym. I woda była jego ulubionym napojem. Więc pił wodę zamiast wina.

Facet oferuje mu wino. Mówi, dziękuję, ale nie, wezmę tylko wodę i inne rzeczy, co było bardzo rzadkie tego dnia. Bardzo umiarkowany człowiek.

Myślę, że okazaliśmy mu gościnność wcześniej. Niewielu w Nowej Anglii w tamtym dniu by się wykazało. Teraz oto kolejny przypadek, w którym jego mi casa, su casa się sprawdza.

W 1650 roku zaprosił jezuitę, francuskiego jezuickiego misjonarza o imieniu Gabriel, aby spędził zimę jako mieszkaniec w jego domu. Więc otwiera, zimy są surowe w Nowej Anglii. I tak, otwiera swój dom i zaprasza tego jezuitę, zasadniczo misjonarza, do swojego domu i zostaje na zimę.

Ponownie, to pokazuje jego gościnność. Nie był nietolerancyjny, jak twierdzą niektórzy. Ten facet nie był nietolerancyjną osobą, ale bardzo, nie był nietolerancyjnym bigotem, jak twierdzą niektórzy.

Teraz był też wtedy, gdy tłumaczysz Biblię liczącą 1180 stron na język Algonquin, którego nikt nie zna; nie mają żadnej literatury. Nie mają, nie mają niczego. Musisz uczyć się języka od podstaw bez gramatyki, bez leksykonów ani słowników.

I musisz to wszystko wymyślić od podstaw, a następnie przetłumaczyć Biblię na ten bardzo trudny język. Eliot to zrobił. Jedyne sposoby, aby to zrobić, to etyka pracy, silna etyka pracy, pilność i wytrwałość, ogromna pilność i ogromna wytrwałość.

Cotton Mather, znowu około 1702, spogląda na Eliota i mówi, jest napisane, jak brzmi imię Eliota pisane od tyłu? I oni kiedyś bawili się tego typu anagramami. I imię Eliota pisane od tyłu to TOIL; jak się to pisze? TOIL, toil, a potem E jak Eliot. Okej.

Więc TOILE, toil z E na końcu. I taki był jego charakter. On toil.

Ten facet był wytrwały i pracowity, a także miał silną etykę pracy. W przeciwnym razie nie byłby w stanie zrobić jednej czwartej tego, co zrobił. To niesamowite, gdy zaglądamy się w to, co zrobił ten jeden człowiek.

To było absolutnie niesamowite. I wymagało to tej pilności, tej wytrwałości, tego, co dziś nazwalibyśmy odpornością wytrwałości, dążenia do celu i ciężkiej pracy nad nim. I wreszcie pokory.

John Eliot, gdy opisuje siebie, widzi siebie, mówi, Jestem tylko krzewem na pustkowiu. Jestem tylko krzewem na pustkowiu. I wielu pisarzy, nawet pisarz współczesny, zwróciło na to uwagę.

Jestem tylko krzewem na pustkowiu. On robi niesamowite rzeczy. A jego malowidła, będą go rzeźbić w marmurze, który przetrwa 400, 500 lat po jego śmierci.

A jednak mówi, że jestem tylko krzakiem na pustyni. Ten człowiek był pokorny i oddawał chwałę Bogu na wiele sposobów. Teraz chcę znowu zmienić bieg.

Jedną z jego pasji była szkoła. I tak szkoły, które są szkołami dla tubylców, były ulubionymi obiektami naszych apostołów. Jeśli praca nad udoskonaleniem miała być trwała, fundamentem musi być edukacja młodzieży.

Więc Eliot wiedział, że jeśli on, ta rzecz, w którą był zaangażowany, z Indianami, a także ze swoją własną kongregacją, będzie trwała, musieli skupić się na edukacji, co jest prawdą nawet do dziś. Dlatego zainspirował, że musi być coroczny przydział na utrzymanie nauczycieli i nauczycielek szkół, koniec cytatu. Mather, Cotton Mather, patrzy i mówi o tym, że Roxbury, to kościół Eliota, to dzieło Eliota, że Roxbury zapewniło więcej uczonych dla pierwszego college'u, Harvardu, niż dla społeczeństwa niż jakiegokolwiek inne, niż jakiegokolwiek miasto jego wielkości lub, jeśli się nie mylę, dwa razy większe w całej Nowej Anglii.

Więc Eliot naprawdę skupił się na edukacji zarówno w swoim rodzinnym mieście, jak i wśród Indian. I on mówi, zobaczymy to za chwilę. Był niezwykle ze względu na wysiłki, jakie wkładał w nauczanie dzieci, tworzenie katechizmów.

Więc on tworzy katechizmy, które dobrze działają na dzieci, powiedział Cotton Mather, cytuję, jak to było, gdy pewni jezuici zostali wysłani do waldensów, aby zepsuć ich dzieci, wrócili z wielkim rozczarowaniem i zakłopotaniem, ponieważ dzieci w wieku siedmiu lat, to znaczy waldensów, były wystarczająco zasadowe, aby spotkać najbardziej wykształconego z nich wszystkich. Więc jeśli jacyś uwodziciele zostaliby puszczeni wolno, aby polować wśród dobrych ludzi z Roxbury, Roxbury, grupy Eliota, jestem pewien, że znaleźliby tak mało ofiar w miejscu, w którym mieli dobrze wyszkolone miejsce, jak w każdej innej części kraju. Innymi słowy, Eliot tak dobrze wyszkolił swoje dzieci, że te wilki przychodzą i próbują uwieść i odpaść, i wprowadzić dzieci w błąd.

Dzieci są tak mądre, że one, tak jak dzieci waldensów, były szkolone w pismach świętych, a nie mogły ich zrozumieć. Tak więc, w każdym razie, to jest komentarz Cottona Mathera na temat Eliota i niektórych szkolnych rzeczy tam. Cotton Mather również, w swojej *Magnalia Christi Americana*, 1702, odnotowuje, że Eliot powiedział, cytuję, Panie, i jest to rodzaj jego modlitwy, cytuję, Panie, za szkoły wszędzie wśród nas, aby nasze szkoły mogły rozkwitnąć, aby każdy członek tego zgromadzenia mógł wrócić do domu i zdobyć dobrą szkołę, aby być wspieranym w mieście, w którym mieszka, abyśmy zanim umrzemy, mogli być tak szczęśliwi, widząc dobrą szkołę wspieraną w każdej plantacji naszego kraju, koniec cytatu.

Jak on to właściwie zrobił? No cóż, Roxbury Latin School. Założył tę Roxbury Latin School około 1645 roku, a Philip, brat Johna, został dyrektorem. Okej, więc Philip, brat Johna, zostaje dyrektorem tej Roxbury Latin School, która wtedy miała wejście.

Uczniowie Roxbury Latin School kończą naukę na Harvardzie i nawet do dziś, kiedy rozmawiam z moją córką, Natanyą, i szukają szkół dla swoich dzieci i tak dalej, powiedziała, że sprawdziła Roxbury Latin School do dziś i 20 procent, nadal 20 procent ludzi, którzy uczęszczają do Roxbury Latin School, dostaje się na Harvard. Więc to jest niesamowita szkoła, nawet do dziś, to jest 19 lub 2021. To była wtedy jedna szkoła, tego Roxbury Latin School, najstarsza nieprzerwanie działająca szkoła w Ameryce.

Jest mała debata na ten temat z kilkoma innymi szkołami, ale w dużej mierze od 1645 do chwili obecnej i nadal jest silna. Pokażę ci kilka zdjęć, a teraz jest wideo z tego. Następną szkołą była Jamaica Plain, a Roxbury Latin School była Jamaica Plain School.

Ta Jamaica Plain School nadal istnieje i jest to mała szkoła na, cytuję, Eliot Street w Jamaica Plain, tuż na południe od Bostonu. Więc wiele z tego wszystkiego dzieje się w Roxbury, Dorchester, Jamaica Plain, na południe od Bostonu. To nie jest tak daleko od Bostonu, tak naprawdę.

Jamaica Plain, byłem tam w szkole i to jest pierwsza zintegrowana szkoła w Ameryce. Powiedział, że w zasadzie czarni, Indianie i biali byli wszyscy w jednej szkole. Czarni, Indianie i biali byli wszyscy w tej samej szkole.

To była szkoła zintegrowana. Rozmawiamy teraz; dał tam dużą darowiznę. Myślę, że to było około 1690 roku, ale to jedna z pierwszych szkół zintegrowanych w Ameryce, założona przez, zgadnij kogo, Johna Eliota. To niesamowity wizjoner, bez, mam na myśli, to niesamowity facet.

Oto panorama Eliot School of Fine Arts. W 1690 r. po swojej śmierci przekazał im 75 akrów. Ta szkoła nadal istnieje, a oto panorama tej szkoły dzisiaj.

A gdy robiłem te zdjęcia, weszła para Azjatów, para Czarnych, para Białych. Do dziś jest to szkoła integracyjna. A tak przy okazji, znajduje się na Eliot Street w Jamaica Plain.

Na tym się nie kończymy. Mamy więc Roxbury Latin School i Jamaica Plain School. Chyba dzisiaj nazywa się School of Fine Arts i jakoś tak. Są na Eliot Street w Jamaica Plain.

Harvard University. Harvard University i pokażę ci tabliczkę, a potem rozglądając się po Harvard University, teraz jest na Matthews Hall, jest tabliczka wskazująca, gdzie był Indian College. John Eliot miał wpływ na powstanie Indian College na Harvard University.

Teraz ludzie z Harvardu faktycznie to zrobili i był to pierwszy ceglany budynek zbudowany na Harvardzie, Uniwersytecie Harvarda. Idź do Harvardu, wiesz, tak jest, budynek, fundamenty, oni faktycznie go zburzyli. A kiedy został zburzony? Tak, został zburzony w 1698 roku.

1698, zburzyli Indian College. Jednak Indian College tam był, a wtedy Eliot miał nadzieję, że z Natick i tych 14 innych modlących się indiańskich wiosek wyślą tych indyjskich studentów na Uniwersytet Harvarda. Tak naprawdę, w piwnicy Indian College na Uniwersytecie Harvarda, zanim został zniszczony w 1698 roku, w piwnicy tego budynku znajdowała się prasa drukarska, na której wydrukowano Biblię Eliota w 1663 roku.

Więc to jest niesamowite, że budynek Indian College of Harvard znajduje się w piwnicy, gdzie powstało wiele z tego druku. I to jest świetna rzecz. Oto tablica pamiątkowa na Matthews Hall po zachodniej stronie Harvard Yard.

Był też obrońcą demokracji. I to jest trochę, John Winthrop, w 1634 roku, mieli wojnę z Pequotami z grupą Indian, myślę, że to było około 1637 roku. I John Winthrop, wiesz, on jest jak gubernator czy coś takiego.

Poprosił również ministrów o zgodę na tego rodzaju dokument, który proponował, aby zawrzeć pokój z Indianami, okej, między Indianami i innymi. A Eliot sprzeciwił się. I powiedział, w zasadzie, czekaj, masz tu wszystkich tych ministrów podejmujących tę decyzję.

Nie, nie, nie. Kto podejmuje decyzję? Ludzie, nie ministrowie, nie elity, podejmują decyzję. Nie, ludzie podejmują decyzję.

I tak, John Eliot powiedział, przepraszam, kolego, ludzie muszą podjąć tę decyzję, nie tylko ministrowie i tak dalej. I tak, sprzeciwił się. John Winthrop wysłał wtedy kilku ludzi, żeby powiedzieli, co jest z tym facetem? On sprawdza mój blef.

Konsultuję się z ministrami. Czy to nie miłe, co zrobiłem? No i Eliot mówi, nie, musisz skonsultować się z ogółem ludzi, demokracją. I tak John Winthrop w pewnym sensie zajął się sprawą Eliota, a Eliot przeprosił.

Eliot miał wobec niego bardzo życzliwego ducha. Nie był zwolennikiem kłótni i, wiesz, podżegania do zamieszek i takich rzeczy. Więc powiedział , okej, okej.

Wiesz, ale on wyrażał siebie i takie tam. Był bardzo w typie kościelnej polityki kongregacyjnej, gdzie ludzie podejmują decyzje za kościół, a także współczuł rządowi. To prowadzi nas do dwóch problemów, które miał John Eliot.

Jednym z nich był proces Ann Hutchinson. Miało to miejsce około 1637-38, tuż po wojnie Pequot. Zasadniczo Eliot był zamieszany w sytuację Ann Hutchinson.

Gubernator był obrońcą wiary. Nie było rozdziału między kościołem a państwem. Okej.

I teraz wiem, że mamy bardzo wyraźne rozróżnienie między kościołem a państwem. W tamtych czasach to nie było nic. Byli razem.

Zasadniczo większość przypadków herezji była rozpatrywana lokalnie. A Ann uczęszczała do kościoła Johna Cottona, First Church of Boston. Ann Hutchinson naprawdę lubiła Johna Cottona i naprawdę go lubiła, ale czuła, że wszyscy inni są heretykami.

Więc zaczyna wychowywać Caina, a potem zaczyna interesować się Anglią. Więc przychodzi. Pastorem kościoła jest w rzeczywistości John Wilson, ale John Cotton z nim współpracował. I uczyła kobiety z osady.

I była bardzo dobrze zorientowana w Piśmie Świętym i innych rzeczach. I stała się tematem rozmów w mieście, ponieważ miała, i miała, myślę, 15 dzieci, co też było niesamowite. Miała wiedzę o Biblii.

Oskarżyła zasadniczo wszystkich duchownych Nowej Anglii o nauczanie cytatu, przymierza uczynków, koniec cytatu, lub zewnętrznej religii, zamiast, w przeciwieństwie do cytatu, przymierza łaski. Tak więc przymierze uczynków kontra zewnętrzne kontra przymierze łaski, wewnętrzne rodzaje rzeczy i wewnętrzna religia. I to stało się wtedy modnymi słowami.

A potem zasadniczo użyła tych słów, aby potępić wszystkich ministrów, z wyjątkiem Johna Cottona i jej szwagra, Johna Wheelwrighta, który miał cytat, pieczęć ducha. Więc widzicie, do czego to zmierza. Pieczęć ducha jest na Johnie Cottonie i Johnie Wheelwrightcie, ale wszyscy pozostali są do niczego.

John Winthrop, który był gubernatorem czy kimkolwiek, faworyzował partię prawosławną. A John Winthrop był facetem z miastem na wzgórzu. Pamiętasz to? I nawet dzisiaj, Beacon Hill i budynek państwowy.

W 1637 roku uznano ją za winną podżegania do buntu. Thomas Weld, minister, główny minister w Roxbury, gdzie był John Eliot, Weld naprawdę, naprawdę ją potępił. I wydaje się, że był o wiele bardziej stanowczy w swoim potępieniu.

John Eliot był miłszy, choć również dostrzegał problemy z jej nauczaniem. Ona próbowała; ona próbowała służyć pokojowi społeczności. Możesz sobie wyobrazić, że ta społeczność ma siedem lat.

Stają twarzą w twarz z dziczą. Stają twarzą w twarz ze wszystkimi wyzwaniami, które mieli i rzeczami, gdy mieli siedem lat. A potem ona przychodzi i wychowuje Caina pośród tego rodzaju rzeczy.

A John Eliot i 500 pastorów ją potępiło. Nie wyrzucili jej od razu. Właściwie, niektóre z jej twierdzeń były takie, że wierzyła w natychmiastowe objawienie, że tak jak Bóg rozmawiał z Abrahamem w dawnych czasach, tak Bóg rozmawiał z nią.

I tak zaczyna. Zaprzecza zmartwychwstaniu ciała, mówiąc, że dusza, nie ciało, ale dusza, jest nieśmiertelna. Zasadniczo zima była dość surowa.

Więc wygnali Anne Hutchinson. Wygnali ją do Roxbury. Więc to jest Eliot.

Ona jest wtedy z Eliotem i Weldem, a oni zasadniczo pracują z nią w Roxbury przez całą zimę. Mają drugie postawienie w stan oskarżenia, które jest bardziej szkodliwe. Ona kończy przyłapaną na kłamstwie.

I nawet John Cotton, którego Anne Hutchinson naprawdę wspierała, zdaje sobie sprawę, że kłamie. I tak ją w zasadzie potępiają. Sąd wygnał ją ze społeczności.

A potem jedzie do Rhode Island. Kiedy jedzie do Rhode Island, przypomina sobie Rogera Williamsa, który słynął z tego, że tam pojechał, gdzie jej mąż zmarł w 1642 roku. A potem jedzie do Long Island.

A kiedy dociera na Long Island, ona i jej dzieci zostają tam zamordowane. Więc to dla niej tragiczny koniec. Eliot ma około 36 lat.

Należy do pierwszego pokolenia. Po pięciu latach współpracy z Thomasem Weldem w Roxbury, zbyt łatwo powiedzieć, że pozwolił starszemu mężczyźnie zostać swoim nauczycielem. Weld był około dziewięć lat starszy od Eliota.

I tak niektórzy myślą, że Thomas Weld miał wiele jadu do Anne Hutchinson. I tak wpłynął na Eliota. Prawdopodobnie tak się stało.

Eliot był silniejszy. I Eliot ustanowił się w tej smutnej historii jako strażnik ortodoksji. Więc staje po stronie ortodoksyjnej.

To jeden z problemów, które ludzie przytaczają w przypadku Johna Eliota, który w młodości tam pracował. Drugi pokazuje, że jest trochę zadziorny. Napisał tę książkę i powiedział, że ma utwory, wiesz, 50, 60, 70 stron.

Nazywa się The Christian Commonwealth. A tak przy okazji, wszystkie te dokumenty są na mojej stronie internetowej. Jeśli wejdiesz na moją stronę, przejdziesz do History, New England History, zobaczysz stronę o Johnie Eliocie, gdzie dokumentowałem, i mam tam wszystkie zasoby w formacie Word, PDF i HTML.

Więc możesz je łatwo pobrać i edytować lub używać w dowolnym kontekście. A tak przy okazji, te notatki, a także filmy, zdjęcia i inne rzeczy, które mam w programie PowerPoint, to program PowerPoint, który również będzie dostępny na tej stronie na stronie Johna Eliota poświęconej biblijnemu e-learningowi.

To moja strona, Biblical e-learning. Jest tam wiele darmowych zasobów, jeśli chcesz dowiedzieć się czegoś o Biblii. To świetne miejsce.

W pewnym sensie wyciągnąłem z całej sieci, właściwie więcej niż sieć; po prostu ściągnąłem wszystkie dokumenty, jakie mogłem znaleźć na temat Johna Eliota. Więc to jest coś w rodzaju zakupów w jednym miejscu. Po prostu tam idź.

Jest wszystko, co chcesz wiedzieć o Johnie Eliocie. Ale napisał on długi utwór zatytułowany The Christian Commonwealth. Został opublikowany w Anglii w 1659 roku.

Zasadniczo mówi, że John Eliot użył Księgi Wyjścia 18.25. W Księdze Wyjścia 18.25 Jetro spotyka się z Mojżeszem i mówi: Mojżeszu, Mojżeszu, zabijasz się. Mojżesz próbował osądzać, wiesz, są tysiące ludzi, i próbuje wydawać osądy między wszystkimi tymi ludźmi. A Jetro, jego teść, wsparcie jego żony, a Jetro był teściem, kapłanem Midianu, wychodzi i mówi: Mojżeszu, Mojżeszu, uspokój się, człowieku.

Musisz mieć władców dziesięciu, którzy podejmują decyzje, małe decyzje dla dziesięciu, władców pięćdziesiątek, władców setek, władców tysięcy. Jeśli mają trudny problem, pozwól im go przedstawić tobie. Więc dziesięciu wybiera przywódcę dziesięciu, pięćdziesiątki wybierają władcę pięćdziesięciu, setki, władcę setki, tysięcy, władcę tysięcy.

A potem, zasadniczo, wielkie rzeczy docierają do Mojżesza poza tym. I tak, Eliot powiedział, hej, to dobry sposób na prowadzenie rządu. Problem w tym, że i to zostało opublikowane w Anglii w 1659 roku, a król powiedział, przepraszam, nie głosujemy tutaj w takich sprawach.

Okej. I tak, mieliśmy prawdziwy, prawdziwy sprzeciw ze strony stewardów w Anglii. I tak było, więc miał. Tak bardzo się w niego wpakowali, że wydano nakaz jego umorzenia i anulowania.

Chyba można powiedzieć, że to jeden z pierwszych anulowanych dokumentów Eliota. I tak musiał go zabrać. Więc przeprosił.

Nie miałem na myśli, wiesz, nie miałem na myśli, żeby rzucić całą królestwo i całą tę rzecz w Anglii i takie tam. Więc on po prostu to zjadł i powiedział, okej, nie zrobię tego. Jednakże, jednakże, Eliot nadal wierzył w tę zasadę.

A kiedy tworzy te 14 małych wiosek, wiosek indiańskich, modlących się wiosek indiańskich, Nadic będąc wodzem, kiedy tworzy Nadic i tych innych, robi to na podstawie; myślę, że nazwał to komunią kościołów, komunią kościołów. I to, co zaproponował w komunii kościołów, to Wyjścia 18, 25, dziesiątki, pięćdziesiątki, setki i zasadniczo robi to samo, tylko teraz w kościołach, nie sprzeciwiając się królowi. Więc on w pewnym sensie, a swoją drogą, powinienem powiedzieć komunii kościołów, którą miałem naprawdę trudno zeskanować, ponieważ była to zasadniczo pierwsza prywatnie drukowana książka w Ameryce.

Prawie żadne z nich nie istnieje. A Eliot wydrukował to prywatnie. I tak czy inaczej, to jest coś, nie wiem, niesamowitego, Eliot, jak on, jak on to opracował.

No więc, okej. Pierwszą książką wydaną w Ameryce była w 1640 r. Bay Psalm Book. Pozwólcie mi po prostu skomentować pierwszą książkę wydrukowaną w Ameryce, Bay Psalm book, 1640.

Cotton Mather i jego *Magnalia* , trzy, rozdział 12 komentarze i rodzaj poezji. Myślę, że on trochę z nich kpi. Wy, poeci z Roxbury, trzymajcie się z dala od przestępstw i nie dawajcie nam bardzo dobrego rymu.

Myślę, że ma na myśli Weld i Eliot, którzy byli zaangażowani w Bay Psalm Book. I został on zasadniczo przetłumaczony na metrum. Tak więc ludzie z Biblii Hebrajskiej przetłumaczyli na metrum angielskie.

To niesamowite. I trudne. Mówi i dobry rym odnoszący się do Weldona.

I mówi, i ty z Dorchester, twoje wersy się wydłużają, prawdopodobnie odnosząc się do Richarda Mathera, ale z własnymi słowami tekstu, wzmocnisz je. Pozwól mi to przeczytać, ponieważ w rzeczywistości jest tu też trochę poezji. I ty z Dorchester, twoje wersy się wydłużają, ale z własnymi słowami tekstu, wzmocnisz je.

I tak Cotton Eliot mówi o tej rymowanej rzeczy, metrum i rym trafiły do tej księgi Bay Psalm i tego typu rzeczy. Eliot rymował dla własnej rozrywki. I wydaje się, że był bardzo mądrą osobą w tym względzie.

On faktycznie zamierza również dodać trochę rymów do wersji angielskiej i indyjskiej. Więc ministrowie i sędziowie z Bostonu chcieli, aby ich własna wersja Psalmów była śpiewana w Sabat. I byli naprawdę, naprawdę dumni z tej księgi Bay Psalm .

I tak jak byli naprawdę dumni z księgi Bay Psalm, tak są naprawdę dumni z Eliota. Był jednym z głównych tłumaczy, obok Thomasa Welda i Richarda Mathera. Było też zaangażowanych kilka innych osób.

Tak więc, nawiasem mówiąc, to było wydrukowane w Cambridge, Massachusetts. A purytanie kochali tę rzecz. A Eliot, nawiasem mówiąc, chciał, aby zgromadzenia kościelne, rady i rady kościelne były obradowane w języku hebrajskim.

Czy możesz to sobie wyobrazić? To było na długo przed ruchem syjonistycznym pod koniec XIX wieku i w Izraelu, gdzie przywrócono język hebrajski do życia, że tak powiem, w 1948 roku i później. I możesz pojechać do Izraela i nauczyć się mówić po hebrajsku dzisiaj i tak dalej. Ale to było dawno temu, w latach 1600.

Chciał, aby sobory kościelne były prowadzone w języku hebrajskim. I tak czy inaczej, argumentował za powszechnym używaniem hebrajskiego. Podejrzewam, że jeśli Bóg mówi po hebrajsku, a Bóg jest w niebie, to teraz chcesz nauczyć się hebrajskiego.

Więc kiedy dostaniesz się do nieba, nie musisz poświęcać dwóch lat na naukę hebrajskiego, zanim tam trafisz. To był mój żart. To nie był jego żart.

Ale jestem również wyszkolony w języku hebrajskim i lubię język hebrajski. Więc lubię Eliota również z innych powodów. Więc pozwól, że dam ci przykład.

Psalm 23, to jest z 1640. I chcę, żebyście zobaczyli trochę rymów i metrum, bo każdy to zna. Ale Psalm 23 brzmi tak.

Pan jest dla mnie pasterzem, brak mi więc nie będę. On, w łąkach delikatnej trawy, sprawia, że kładę się, abym leżał. I tak, możesz usłyszeć ja, brak mi więc nie będę, sprawia, że kładę się, abym leżał. Więc możesz usłyszeć bicie metrum i uchwycić rym.

I tak jest to po prostu ciekawy sposób tłumaczenia, ale jest to trudny sposób tłumaczenia. Ale ci goście byli władający językiem. To język angielski.

To niesamowite. Zostało zaprojektowane, aby być słyszany, a nie tylko czytany. Zostało zaprojektowane, aby być słyszany, a nie tylko czytany.

Księga Bay Psalm była wydarzeniem, z którego byli dumni, a Eliot otrzymał część tego zaszczytu na swoją korzyść. Teraz chcę przejść do misji indyjskiej, która jest uznawana, wspierana i której się sprzeciwia. Okej.

Misja indiańska została wcześniej uznana i wsparta. Jak Anglicy, gdy przybyli do Ameryki, postrzegali Indian? I co tam było, jak to się potoczyło? Opis Indian przez faceta o nazwisku Converse Francis jest taki, a ta książka jest dość wczesna. Mówi, że podobnie jak wszyscy dzikusy, byli przeciwni regularnej pracy jakiegokolwiek rodzaju.

Ich czas, to znaczy czas Indianina, spędzany był na przemian na wojnie, polowaniu lub łowieniu ryb, bezczynności lub śnie. Gdzie indziej wspomniano o problemach z pijaństwem, hazardem, zemstą, wielkimi dla nich rzeczami i powwowowaniem. Francis mówi, cytuję, powwow, krótko mówiąc, był jednocześnie księdzem, lekarzem i żonglerem.

Więc powwow było czymś w rodzaju kapłana Indian, mieli zaklęcia, tańce i wszystkie te szalone rzeczy i rzeczy. Powwow był przywódcą tego wszystkiego. On był kapłanem.

Sachemowie byli wodzami. Wódz Indian był nazywany sachem. A później Eliot miał problemy, ponieważ gdy Eliot głosił ewangelię Chrystusa, moc kapłana, powwow, malała, a moc wodzów również słabła.

I tak, wodzowie tracili władzę, kapłani tracili władzę, a w rezultacie utraty władzy, będą sprzeciwiać się ewangelii swoim ludziom, ponieważ kiedy ewangelia przychodzi do ich ludzi, tracą władzę. I nie mają ludzi, którzy przynoszą im całe jedzenie i wszystkie rzeczy, więc nie muszą tak ciężko pracować. Teraz, nagle, ludzie mówią, hmm, nie będziemy tego więcej robić.

I tak sachemowie i powwow kapłanów będą się sprzeciwiać lub będą sprzeciwiać. Nie wszyscy, nie wszyscy, ale niektórzy będą sprzeciwiać się rozprzestrzenianiu ewangelii z powodu tej walki o władzę. To samo widać w Dziejach Apostolskich, a kiedy Paweł przybywa do Efezu, to zasadniczo złotnicy nie mogą już tworzyć bogów dla Artemidy.

I tak mówią, wiesz, jesteśmy przeciwko Pawłowi, wiesz, Efez jest, wiesz, za Artemidą, i mają wielki bunt z tego powodu. Będzie tu podobna struktura władzy i zobaczysz to wśród Indian. Ospa.

Indianie zostali dotknięci ospą. Anglicy przybywają około 1620 r., Plymouth Rock, William Bradford. Ale przedtem, w 1612 i 1613 r., wybuchła epidemia ospy, która zabiła mnóstwo Indian.

I tak, Indianie zostali zdewastowani przez ospę. To było przed przybyciem białego człowieka, nawiasem mówiąc, przed przybyciem białego człowieka. I tak, ich liczba się zmniejszyła.

Pieczęć Massachusetts, wczesna pieczęć Massachusetts, zaraz potem mam dla was zdjęcie, jest tam Indianin, który mówi, a jeśli przeczytacie podpis, który wychodzi z jego ust, to trochę wraca do niego, mówi, przyjdź i pomóż nam. Więc Indianin i pieczęć Massachusetts mówili, przyjdź i pomóż nam. Cóż, to cytat z Dziejów Apostolskich, rozdział 16, werset dziewiąty.

I zasadniczo, to jest cytowanie Pawła, kiedy Paweł otrzymuje wizję Macedończyka, przyjdź i pomóż nam. I zasadniczo, to oznacza przyniesienie ewangelii tutaj. I tak na pieczęci, wczesnej pieczęci, masz to indyjskie powiedzenie, przyjdź i pomóż nam.

To jest rozprzestrzenianie ewangelii tutaj. I to jest taka niesamowita pieczęć pokazująca stosunek do wczesnych Indian i tak dalej. Nadanie królewskie dla rady Plymouth.

To jest oryginalny Plymouth. Mówi, że głównym skutkiem, który ja uznaję. To jest cytat, cytat, głównym skutkiem, którego mogę oczekiwać i pragnąć od tego działania, jest nawrócenie ludzi z tych stron na prawdziwą cześć Boga i religię chrześcijańską, koniec cytatu. Więc nie tylko próbowali uciec, ale purytanie i Pielgrzymi, szczególnie Pielgrzymi, przybyli tutaj, aby uzyskać wolność religijną.

I to był jeden z celów ich przybycia tutaj, ale przybyli tutaj również na mocy komisji, aby zasadniczo pracować nad szerzeniem ewangelii wśród Indian. I tak zostało powiedziane przez króla i królewski grant, list do Matthew Craddocka, gubernatora kompanii gubernatora i gubernatora Endicotta, wczesnego gubernatora Massachusetts 16 lutego 1629 r., to jest początek 1629 r., te słowa, cytuję, ufamy, że

nie będziesz nieświadomy głównego celu naszej plantacji, starając się doprowadzić Indian do poznania ewangelii, koniec cytatu. Niesamowite.

Więc ta część tego, część ich przybycia do Ameryki, pozwólcie mi to po prostu wtrącić, okej, była ucieczka przed prześladowaniami arcybiskupa Laude i tym podobnymi. Więc purytanie przybyli drogami, a potem w latach 30. XVII wieku i tak dalej. A potem William Bradford przybył z Pielgrzymami w 1620 roku.

Próbowali uciec od prześladowań religijnych, ale także szerzyć ewangelię wśród Indian. A potem jeszcze jeden krok; nie mam tu notatek, ale to po prostu ciekawy krok. Eliot spróbuje wciągnąć go bardzo w nawracanie Indian, ale potem napisze też rzeczy, które wrócą do Anglii.

I mają nadzieję w Ameryce, że kiedy zobaczą nawrócenie i wyznania, to co nazywają wyznaniem tych Indian, wyznania tych Indian mogą pomóc oczyścić i ożywić kościół w Anglii. Tak więc nie tylko nastąpiła ucieczka do Ameryki w poszukiwaniu wolności religijnej, poszukiwanie ewangelii przez Indian, ale także sprowadzenie ewangelii z powrotem do Anglii było bardzo ważną częścią ich życzenia i mieli nadzieję, że te wyznania Indian wpłyną na ludzi w Anglii. Tak więc jest to dość interesujące, jeden, dwa, trzy, jeden z Indianami, dwa, a potem z powrotem z trzema, wszyscy oni byli zaangażowani.

Indianie, nawiasem mówiąc, byli uważani za 10 zaginionych plemion Izraela. I tak, ten Thomas Thorogood, o którym już wcześniej wspominałem, to on nazwał Eliota apostołem Indian, zasadniczo twierdzi, że Żydzi w Ameryce, prawdopodobieństwo, że Amerykanie są Żydami. Innymi słowy, ci Indianie są w rzeczywistości pochodzenia żydowskiego.

I Eliot naradzał się z tym, oczywiście, on jest, wiesz, Hebrajczykiem, Hebrajczykiem. I tak, nawrócił się, zgodził się z tym. I nawiasem mówiąc, to również odbyło się z rabinem Benem Israelem w Amsterdamie.

Więc to nie było tak, wiesz, że ci Chrześcijanie wymyślili te rzeczy. Jest rabin w Izraelu w Amsterdamie, który miał takie samo zdanie. Dlaczego więc powiedzieli to Hindusom? Cóż, Hindusi namaszczały im głowy.

Okej, namaszczały głowy, trochę jak w Starym Testamencie. Obmywali stopy nieznajomych, bardzo podobnie do tego, co masz w Biblii; Jezus obmywa ludziom stopy. Uwielbiali tańczyć.

Pamiętasz Dawida i był drugim Samuelem, który tańczył przed Panem z całą swoją mocą i tym wszystkim. Wyrażają się w przypowieściach i mają przypowieści i historie, które opowiadają. I tak Eliot będzie komunikował się z Indianami, używając rzeczy w rodzaju przypowieści.

Uważa się, że powiedzieli słowo hallelujah. I tak najwyraźniej hallelujah się pojawia, i nie jestem pewien, jak to przetłumaczyć, ale usłyszeli słowo hallelujah w języku angielskim i indyjskim. I powiedzieli, Hmm, to pokazuje związek z hebrajskim i innymi rzeczami.

swoją drogą, najwyraźniej Hindusi nie lubili wieprzowiny. I mówią, Hmm, to też jest żydowskie.

Wiesz, to nie jest koszerne. Nie mogę jeść tej świni dzisiaj i tak dalej. Więc, świnie i wieprzowina.

Więc nie mówię, że to prawda, ale Eliot przegapił to, myślę, oczywiście, ale tak właśnie myśleli o Indianach jako o 10 zaginionych plemionach Izraela. Dlatego pracowali nad nawróceniem ich do Jezusa Chrystusa i innych rzeczy. Więc w ewangelii Chrystusa.

Teraz, niektórzy inni, którzy pracują z Indianami, to nie tylko Eliot pracujący z Indianami; próbują pokazać, że było wiele osób zaangażowanych w rozprzestrzenianie ewangelii wśród Indian. Jednym z nich był facet o imieniu Roger Williams. I on zasadniczo jest w Plymouth.

Następnie trafia do prowincji Rhode Island. Głosi im kazania w ich własnym języku. Opracował coś, co nazywa się cytatem, kluczem do języka Indian Ameryki, i cytat w 1643 r.

Teraz minęły trzy lata, zanim Eliot wyszedł i był w stanie mówić językiem Indian. Więc Williams jest o włos przed Eliotem. Ale nie jest tak rozległy, jak zrobiłby to Eliot.

Ale on tworzy ten klucz, albo jest to w zasadzie leksykon, słownik terminów indiańskich i tego, jak są używane. Roger Williams to zrobił. Został wygnany w 1636 r.

Ale on miał dobre, dobre zrozumienie dialektów Indian, Roger Williams. Człowiek, który jest niesamowity, i muszę się o nim więcej uczyć, i mam książkę w naszej bibliotece, która właśnie nadchodzi, to facet o imieniu Thomas Mayhew. Thomas Mayhew był na Martha's Vineyard.

On też wrócił trochę przed Eliotem. Więc mówimy o XVI i wczesnych latach 1640. i rzeczach na Martha's Vineyard dzisiaj, tuż przy wybrzeżu Massachusetts. I hej, my faktycznie głosiliśmy w języku Indian nawet więcej niż Eliot.

Tak więc, jesteśmy teraz w latach 1640. na Martha's Vineyard. Korzyść Mayhewa, Mayhew miał dwie korzyści. Dzieci Mayhewa, po nim, przez trzy pokolenia,

kontynuowały pracę z Indianami przez trzy pokolenia, więc od, wiesz, lat 1640. do 18, myślę, że to jest 1820.

Już tracę głowę. Nie, 1806. Od 1640 do 1806 roku jego pokolenia Mayhewów zasadniczo pracowały z Indianami i tak dalej.

Więc miał długą, dobrze ponad 100 lat, 150 lat pracy z Indianami na Martha's Vineyard. Więc Thomas Mayhew jest niesamowitym facetem. On i Eliot również korespondowali i wchodzili w interakcje w niektórych sprawach.

W Martha's Vineyard, drugim powodem, dla którego Mayhew odniósł w pewnym sensie większy sukces niż Eliot, było to, że kiedy będziemy mówić o wojnie króla Filipa w 1675 r., kiedy wojna króla Filipa spustoszyła Massachusetts, a ludność indiańska ginęła na lewo i prawo po obu stronach. I to były naprawdę, naprawdę okrutne czasy. Pokażemy to później.

Wojna króla Filipa zdewastowała Massachusetts, a na Martha's Vineyard brakowało relacji osadników z Indianami. Dlatego nigdy nie odniósł rezultatów wojny króla Filipa, ponieważ przebywał na Martha's Vineyard i dlatego nie miał niepowodzenia, z którym Eliot musiał się zmierzyć później w swoim życiu. Tak więc Thomas Mayhew, niesamowity facet, i pokolenia Mayhewów pomogły szerzyć ewangelię wśród Indian na Martha's Vineyard.

Poszukaj biografii Thomasa Mayhewa na stronie internetowej, również jako pewnego rodzaju przyjaciela Eliota. Eliot miał też kilku innych przyjaciół, więc w tym momencie tylko krótko o nich napiszę. Richard Gookin okazuje się być przywódcą. Został postawiony nad wioskami indiańskimi, chrześcijańskimi wioskami indiańskimi modlącymi się i nadal był monitorem ze strony rządowej, ale był dobrym przyjacielem Eliota.

Więc Richard Gookin i Eliot byli zasadniczo kumplami. Thomas Shepherd również pojawił się, gdy Eliot zaczął głosić kazania Indianom w ich własnym języku. Thomas Shepherd z Cambridge był tam, a Eliot był o wiele bardziej systematyczny niż ktokolwiek z tych innych ludzi, którzy wykonywali prowizoryczną pracę. Eliot był o wiele bardziej systematyczny.

Edward Winslow był innym kumplem Eliota. Edward Winslow był w Anglii, więc Eliot wysyłał rzeczy do Anglii, a Edward Winslow je propagował, publikował w Anglii i rozpowszechniał w Anglii, a potem ludzie wspierali pracę Eliota, i tak właśnie wydrukował swoją Biblię. Ludzie z Anglii wspierali i wysłali cały kawałek prasy, aby wydrukować tę Biblię, a także drukarnię.

Przez trzy lata zakontraktowali drukarza z Anglii, aby wydrukował Biblię. Więc Edward Winslow był kluczową postacią w przyjmowaniu materiałów Eliota i

udostępnianiu ich w Anglii, aby ludzie w Anglii mogli wspierać dyrektorów szkół indyjskich, którzy byli wspierani z Anglii, a Edward Winslow nie żył. Richard Boyle był innym facetem, który był ponad, było Towarzystwo Propagowania Ewangelii lub coś w tym stylu, a Richard Boyle był rodzajem filozofa, bogatym człowiekiem, który był ponad tym, i faktycznie motywował wiele z tego finansowania, które pomogłoby Eliotowi.

A na końcu był facet o nazwisku Richard Baxter, który był wczesnym purytaninem, który był purytaninem Richard Baxter, a Baxter i Eliot pisali do siebie. Byli jak duchowe bratnie dusze, a Eliot opowiadał Baxterowi różne rzeczy i faktycznie tłumaczył niektóre z jego prac na język Algonquin. Więc Baxter pisał do Eliota i istniała prawdziwa bratnia dusza między Richardem Baxterem a Johnem Eliotem, i mamy trochę ich korespondencji i rzeczy.

W Anglii jest pięć grup indiańskich i nie sądzę, żebym chciał teraz przez nie przechodzić, ale to, co zauważono tutaj, i korzystam z danych, które pokazują, i pozwólcie mi zrobić to trochę, aby pokazać spadek populacji. Pequotowie, o których mówiliśmy przed wojną w 1637 roku lub kiedykolwiek, mieli 4000 wojowników, ale w 1674 roku mieli tylko 300. Więc w wielu z tych plemion było pięć grup plemiennych w tym obszarze w Nowej Anglii i prawie wszystkie z nich odnotowały 90-procentowy spadek liczby swoich wojowników i liczby swoich ludzi, więc wiesz, zasadniczo działy się złe rzeczy między wojnami, a potem plagi i takie rzeczy.

Nastąpił ogromny spadek populacji Indian. Teraz plemię Algonquin z Massachusetts miało wiele dialektów. Eliot będzie celował w swoje tłumaczenie w lud Wampanoag.

Istnieje jednak opór osadników wobec tych modlących się Indian. Doszło do starcia z farmerami. Zasadniczo to, co miałeś, to starcie w sposobie postrzegania ziemi.

Przybyli osadnicy z Anglii i chcieli zasiedlić ziemię, postawić ogrodzenia, zbudować wsie i miasta z ulicami, prawami własności i tym podobnymi rzeczami. Ludzie stawiali ogrodzenia wokół ogrodów i upraw i chcieli ogrodów, upraw, ogrodzeń, wiosek, tego typu rzeczy, w przeciwieństwie do Indian, którzy byli związani z ziemią w o wiele głębszy sposób w pewnym sensie, ale dla nich nie było ogrodzeń, nie było granic, ziemia była po prostu ich i tego typu rzeczy, i myśleli, że są myśliwymi, byli rybakami i zasadniczo włóczyli się, tak, włóczyli się, podczas gdy ci inni byli osadnikami, więc doszło do starcia. A tak przy okazji, to samo wydarzyło się w Egipcie. Mam na myśli, wiesz, Mojżesz mówi, hej, przyprowadźcie swoje owce i takie tam, ponieważ ten Józef, wiesz, Ojciec Jakub nadchodzi.

Mówi Człowieku, nie możesz osiedlić się nad Nilem. Nil to miejsce, gdzie są wszystkie uprawy. Twoje bydło zje całe swoje jedzenie.

Będą na ciebie naprawdę wkurzeni. Osiedlasz się w krainie Goshen. W krainie Goshen możesz tam trzymać swoje stada, ponieważ stada nie mieszają się z rolnictwem, więc masz tu to samo, co Indianie, którzy są przyzwyczajeni do wędrowania, polowania i łowienia ryb, gdziekolwiek chcą, a teraz masz osadników, którzy przychodzą, próbują stawiać ogrodzenia i takie rzeczy, więc jest opór po stronie osadników, ponieważ osadnicy mówią: „Chwila, zbudowaliśmy te ogrodzenia”, a Indianie po prostu przeskakują przez ogrodzenie i polują lub cokolwiek innego, więc osadnicy byli przeciwni Indianom, a Indianom nie podobało się, że są zamykani w klatkach z tymi, wiesz, osiedlami i tym podobnymi rzeczami, więc był opór ze strony Satyamów, jak wspomnieliśmy wcześniej.

Satyamowie byli wodzami, a Powwowowie kapłanami, a ci ludzie zaczęli tracić władzę. Jeden z Satyamów, którego czytałem, opisuje go mówiącego Człowieku, kto mi teraz przyniesie jedzenie? Wy wszyscy jesteście. Ja jestem wodzem. Ty mi przynosisz. Wiesz, płacisz cokolwiek to były twoje podatki lub cokolwiek innego i płacisz to Satyamowi, wodzowi, więc wódz po prostu sprowadzał wszystkie swoje dobra do siebie. Teraz stają się chrześcijanami i takie tam, ludzie się osiedlają i ludzie osiedlają się na ziemi, którą sami uprawiają, i już nie przynoszą jej wodzowi, więc wodzowie Satyamowie i Powwowowie, kapłani robią swoje, wiesz, tańce i zaklęcia i różne rzeczy, znowu tracą władzę, więc będą bardzo zdenerwowani i zaczną się opierać tego rodzaju osadnictwu.

A teraz, jak Ellie nauczy się języka? Języka indyjskiego, i znowu, bawiłem się tym, jak mam mówić grecki, hebrajski i łacinę. Właściwie musiałem wziąć udział w kursie języka ugaryckiego i babilońskiego, albo jak to nazywają akadyjskiego, a to są dość trudne języki. Chcę ci tylko powiedzieć, że przyjrzałem się językowi indyjskiemu.

Są niczym i niczym w porównaniu z językiem Algonquin. To naprawdę trudne i jestem zdumiony, że Ellie potrafi to wszystko rozgryźć. To po prostu naprawdę trudny język, nawet starobabiloński czy akadyjski. Masz, masz, masz literaturę, z którą możesz pracować.

Nie było żadnej literatury pisanej, z którą musiałby pracować. Wszystko to było tylko ustne, co musiał wymyślić. Musiał opracować własny alfabet, aby opisać dźwięki, które słyszał z ust tych ludzi.

Więc to niesamowite. Jak nauczył się tego języka? Cóż, był facet o imieniu Kakano, Kakano, i ten facet w wojnie pawiej, zasadniczo został wzięty do niewoli, więc był facet w Dorchester, które jest tuż obok Roxbury, który miał faceta jako swego rodzaju sługę-niewolnika. Został schwytany na wojnie i był zasadniczo służącym domowym.

Cóż, Eliot to zobaczył i powiedział, hej, zabiorę go, i tak w zasadzie Eliot bierze go jako służącego domowego. Mieszka z Eliotem, a jego celem jest nauczanie Eliota, jak mówić w języku Algonquin, czyli dialekcie Swampinong języka Algonquin. Więc

wiedział, że Kakano zna zarówno angielski, jak i Algonquin, więc mógł pomóc Eliotowi w problemie tłumaczenia i nauczyć go, jak mówić w tym języku indyjskim.

Był absolutnie krytycznym człowiekiem, który pomógł dodać energii Eliotowi i dał mu wiedzę specjalistyczną, której potrzebował, aby móc przemawiać do tych ludzi. Teraz, Robert Frost, nawiasem mówiąc, mówi, że poezja jest tym, co znika w tłumaczeniu, a ja pracowałem nad tym problemem z hebrajskim przechodzącym na angielski i pozwól mi to przeczytać jeszcze raz. Poezja jest tym, co znika w tłumaczeniu.

Jedna trzecia Starego Testamentu będzie poezją, a to zniknie w tłumaczeniu, a nawet w angielskim, nawiasem mówiąc, i pracowałem nad tym przez lata. Nie potrafię; to jest coś, czego nie potrafię przetłumaczyć z hebrajskiej poezji na angielską. Nie potrafię tego zrobić, a pracowałem nad tym latami, więc on mówi, że to jest stracone.

Eliot, w 1663 roku, zamierza opublikować Biblię w Algonquin. Będzie to pierwsza książka w historii, pierwsza Biblia, przepraszam, pierwsza Biblia wydrukowana w Ameryce w 1663 roku. Eliot mówi, a potem, kilka lat później, w 1666 roku, napisał gramatykę indyjską, pierwszą, jaka kiedykolwiek została napisana, wymyśloną od podstaw, z jego głowy, a Eliot powiedział, cytuję, Nie wolno nam siedzieć beczynnie i patrzeć w górę na cuda.

Nie możemy siedzieć beczynnie i patrzeć w górę na cuda. Często działaj, a Pan będzie z tobą. Modlitwa i ból przez wiarę w Chrystusa Jezusa zrobią wszystko.

Nie zrobisz niesamowitych rzeczy bez niesamowitego marzenia, mówi John Eliot. Miał niesamowite marzenie, a teraz zobaczymy się w następnej sesji. Zakończymy tutaj. W następnej sesji zajmiemy się Eliotem. Zobaczymy go w 1646 roku w Wabon's Wigwam, w czasie, gdy zbudował te 14, lub ma te 14 modlących się wiosek indiańskich, zobaczymy jego główne dzieło pomiędzy Wabon's Wigwam i tymi zasiedlonymi 14 wioskami, i jak ten okres jego życia przypada zasadniczo na lata 1646-1675 z wojną króla Filipa, która to zakończy, i będzie to niszczycielska relacja między osadnikami a Indianami w 1675 roku, a to wpłynie ogromnie na tych modlących się Indian.

Więc następnym razem, w sesji numer dwa, zabierzemy jego pracę z Indianami z Wabon's Wigwam do Natick i 14 modlących się wiosek indiańskich. Dziękuję za słuchanie. Mam nadzieję, że zainspiruje was sposób, w jaki słuchanie historii Johna Eliota i jego miłości, pasji i przyjaźni z tymi Indianami w celu szerzenia ewangelii Jezusa Chrystusa jest tak inspirujące, i mam nadzieję, że to się przyjmie dzięki tym filmom.

Dziękujemy za oglądanie, do zobaczenia na następnej sesji. Dziękujemy.

To dr Ted Hildebrandt w swoim nauczaniu o Johnie Eliocie, 1604-1690, Apostołu Indian. To jest sesja numer jeden, Znaczenie Eliota, angielskie korzenie, pastor w Bostonie do Pierwszego Kościoła Roxbury.